

man vil, om, at Priserne er gaaet ned; det er ikke Tilfældet, de er ikke gaaet ned i nævneværdig Grad. Man kan gaa ind i en hvilken som helst Butik og se paa Varepriserne, og man vil faa at høre alle Vegne, at Arbejdslønnen skal først ned. Ingen af de Herrer fra Forretningerne taler om, at det, der skal ned under alle Omstændigheder, er de store Direktørgager og de store Tantiemer. Man taler kun om, at Arbejdslønnen skal ned. Men Priserne bliver holdt oppe, indtil man mener, at man har faaet sat Arbejdslønnen ned. Arbejderne er, som jeg før sagde, de sidste, der kom med i Stigningen; der gik et Par Aar, før det lykkedes dem at faa deres Lønninger sat op.

Mærkeligt er det at høre, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard siger, at Arbejderne kæmpede mod Landbruget, medens det ærede Medlem Hr. Drachmann siger, at Landbruget holdt sig udenfor, og i et Blad for nogen Tid siden betegnede det som Illoyalitet og Marodørtjeneste, at Landbruget holdt sig udenfor. Jeg vil gerne sige, at den store Konflikt bevirkede, at betydelige Arbejder gik til Udlandet, som kunde have været udført her. Jeg ved med Bestemthed, fordi jeg har undersøgt det, at mangfoldige Skibe under denne Konflikt er gaaet til Udlandets store Dokker for at blive repareret. Jeg ved, at store Bestillinger har maattet udskydes eller er blevet annulleret, fordi vedkommende Firma ikke var sikker paa, om man var i Stand til at gøre Arbejdet færdigt. Vore Skibsværfter har maattet ligge stille i lang Tid, medens Arbejdet er gaaet til Udlandet, og det vil jeg have Lov til at paastaa skyldes Arbejdsgiverforeningen og ingen andre. Det er Arbejdsgiverforeningen, der har det tunge Ansvar for den store Kamp, der blev ført, det er Arbejdsgiverforeningen, der er Skyld i mange af de Ulykker, der følger efter, og man skal ikke have Lov til fra den anden Side at fortælle, at det er Arbejderne, der bærer Skylden, naar det i Virkeligheden er Arbejdsgiverne, der startede denne store Lockout. Havde Arbejderne faaet Lov til at forhandle frit med Arbejdsgiverorganisationerne, saaledes som de samvirkende Fagforbund bestandig har krævet det, var vi aldrig kommet ind i den store Konflikt. Jeg vil protestere mod, at man fra denne Talerstol lægger Skylden paa Arbejderne. Det er ganske forkert at gøre det. Derfor har jeg taget Ordet nu under Finanslovbehandlingen.

Min Partifælle det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen talte om Forholdene herinde

i Rigsdagen. De Ord, han udtalte om de forskellige Lokaler og Slottets Indretning, kan jeg fuldt ud tiltræde, men jeg vil gerne gaa videre. Det forekommer mig ganske mærkeligt, at man, naar nu endelig Christiansborg Slot er bygget op, efter Mærkets Frembrud skal se hele Pladsen udenfor henligge i fuldstændig Mørke. Der er ikke megen Mening i, at Folk, der kommer her til, tilrejsende, Turister og andre, som kommer til vor By, skal se Christiansborg om Aftenen ligge hen som en stor, mørk Stenkolos. Det forekommer mig, at der maatte kunne rejses store Lygter her udenfor, saa at Christiansborg kunde blive oplyst ogsaa efter Mærkets Frembrud, saa de skønne Kanalpartier og øvrige skønne Omgivelser kunde ses af Folk, der kommer til Byen.

Jeg vil endelig rette en Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister om en Ting, jeg tidligere har talt om. Jeg vil spørge den højtærede Indenrigsminister om det Udvalg, der er nedsat til at føre Tilsyn med Statens Bygninger, har truffet nogen Beslutning om det nye Militærhospital ved Tagensvej. Jeg synes, det kunde være paa Tide, at man fik lidt Rede paa, hvorledes det gaar med Hospitalet, og tillader mig derfor at spørge Ministeren, om der er tænkt paa en Ordning med Hensyn til Hospitalets Fremtid.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen (Broby): Under det ærede Medlem Hr. F. K. Madsens Tale tillod jeg mig fra min Plads at sige om en af de Ting, der blev ført frem, at det var ikke sandt, og jeg vil gerne begrunde denne min Afbrydelse. Det ærede Medlem udtalte, at Hr. Theilmann, som var Formand for det Udvalg, der var nedsat af Landboforeningen, og som netop gjorde, hvad det kunde, for at holde sig neutral i den store Arbejdsstrid, havde ladet det Slagteri, han var Formand for, bruge udenlandske Skibe ved Forsendelsen af sine Varer. Jeg tillod mig at sige, at det var ikke sandt. Jeg henholder mig her til en Erklæring, som er udstedt af Direktøren for Svendborg Slagteri og Hr. Theilmann. Paa Foranledning af nogle Udtalelser, som under Sommersamlingen blev fremsat af det ærede Medlem Hr. P. Andersen, fremkom dette Dementi fra Svendborg Slagteri, og det staar siden